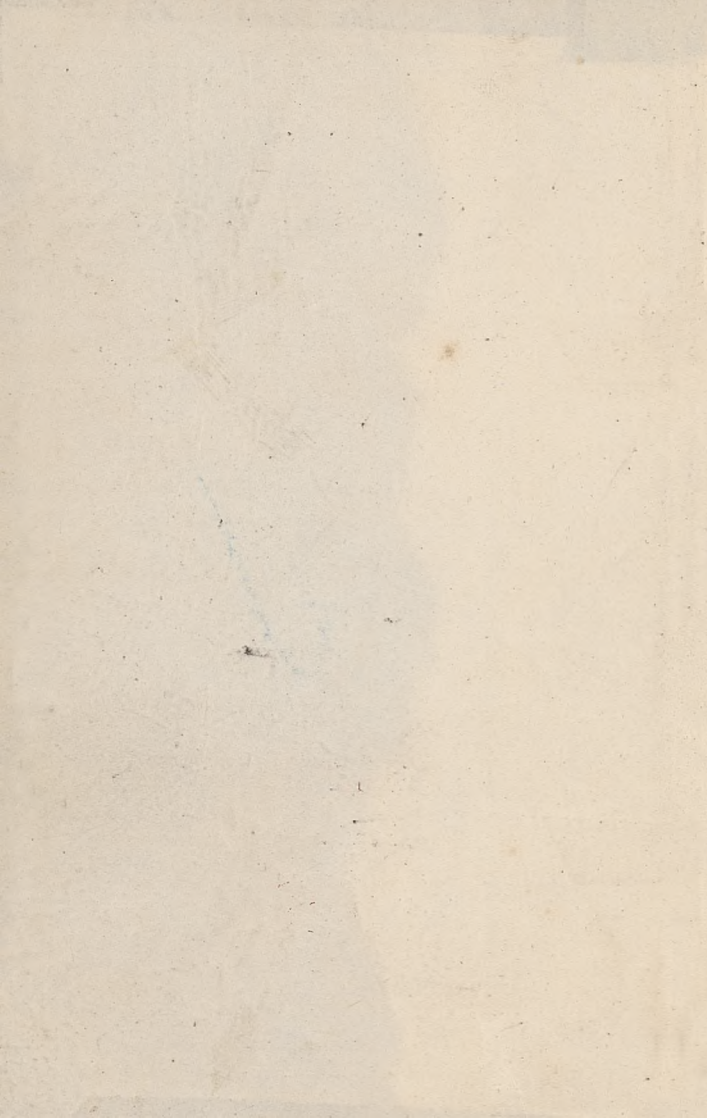

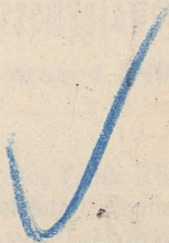
3072

3072

1894

Kraków
1894

POSIEDZENIE

Izby Handlowej i Przemysłowej krakowskiej
z dnia 28 marca 1894 r.

Przewodniczący: Prezes Teod. Baranowski.
Vice-prezes A. Mendelsburg. Komisarz rządu:
Delegat Namiestn. Kazim. Laskowski.

(Obecných członków 24. Nieobecność wytłómaczyło 8).

Gdy w dniu 24 bm. nadeszło od Namiestnictwa zawiadomienie, iż ministerstwo wynik wyborów uzupełniających do Izby bez uwag przyjęło, prezydium Izby zaprosiło na wczoraj tak uzupełnioną Izbę do ukonstytuowania się, poczem prezes Izby z wiceprezesem ustąpili miejsca starszemu wiekiem członkowi Ernestowi Stokmarowi i przystąpiono do wyboru prezydium na rok 1894. Prezes Teod. Baranowski wypraszał się po dwakroć z godności tej i żądał, aby go nie wybierano dla sędziwego wieku, który mu utru-

dnia pełnienie obowiązków prezesa; mimo to raz i wtóry wybranym został ponownie i przyjął ostatecznie wybór z zastrzeżeniem: złożenia tej godności, gdyby jej w ciągu roku podołać już nie mógł. Wiceprezesem wybrano jednomyślnie A. Mendelsburga. Do zastępstwa w razie choroby lub przeszkody powołano jednomyślnie członka Izby Ernesta Stokmara. Poczem uzupełniono skład komisji izbowych, przydzielwszy do komisji kolejowej członka D. Mandla i Zygmunta Rescha, do handlowej i przemysłowej Stanisława Remana, do górniczo-przemysłowej członka D. Zinsa z Tarnowa. W związku z sprawą wyborów uchwalono odpowiedzieć Izbie handlowej brodzkiej, proponującej zmianę ordynacyi wyborczej raczej tak, jak dawniej bywało, kiedy każdemu wyborcy przesyłano pod adresem jego kartę legitymacyjną pocztą, — że ten sposób prowadziłby do jeszcze większych niedogodności i nadużyć, aniżeli doręczanie kart przez starostwa i urzędy gminne za filurą, dowód doręczenia stanowiącą — należy więc starać się raczej w drodze ustawodawczej o zmianę ordynacyi wyborczej dla Izb, zewsząd pożądaną.

Wnioski naglące członka Zyg r. Rescha, aby w obec toczących się rokowań z Rosyą o odnowę traktatów handlowych i cłowych co do ułatwień aby kupcy z Austrii i Węgier, również ich ajenci lub pełnomocnicy mogli bez różnic ich wyznania lub narodowości udawać się w interesach swoich do Rosyi i tam w miarę potrzeby przebywać — tudzież, aby gildę opłacający tutejsi kupcy u władz cłowych i innych tamże

tych samych używali praw. co swojscy; następnie, aby uproszczono formalności paszportowe i cłowe, choćby tylko w pasie granicznym i przyjmowano na cło deklaracje us'na co do pakunku i towarów, jakie podróżni przy sobie wiozą — w końcu, aby w stacyach pogranicznych ustalono także dla pieszych i wozów punkt przechodni jak to na innych granicach ma miejsce — Izba przyjęła bez rozpraw, w obec dołączonych mówców i nagłośni sprawy.

Przyjęto do wiadomości złatwienie prezydyałne, co do poparcia petycyi krajowego Towarzystwa naftowego w Jaśle, o uwolnienie benzyny — do motorów używanej — od opłaty konsumcyjnej; również zgodzenie się na udział z Izbą lwowską i brodka w rozdawaniu medalów i dyplomów z powodu wystawy krajowej we Lwowie (1894) i przyczynienia się Izby do kosztów z tego powodu wynikających; — dalej uchwalono popierać petycę Izby praskiej o ustanowienie w ministerstwie skarbu technicznej Rady pomocniczej we wszystkich sprawach, dotyczących ustawodawstwa, co do podatków niestałych (konsumcyjnych); — przyjęto do wiadomości doniesienie banku dla krajów koronnych w monarchii (Laenderbank w Wiedniu) o zarządzone przez ten bank celem poparcia przemysłu eksportowego przetłómaczeniu na język niemiecki nowej taryfy cłowej, przez Zjednoczone Stany Ameryki północnej uchwalonej, i podanie ogłoszenia o tem tłómaczeniu do wiadomości firm interesowanych.

Petycyi Jaegerndorfu na Śląsku o żądanie, aby rząd wycofał monetę zdawkową, młkową z obiegu i zastąpił ją nową monetą z oznaczeniem państwa austriackiego w języku niemieckim odmówiono poparcia.

Odezwę nowomianowanego konsula austriackiego w Hamburgu o podanie mu wiadomości co do stosunków handlowych okręgu Izby z Hamburgiem i Szlezwigiem pod względem eksportu — odstąpiono członkowi Zygmunutowi Reschowi do rozpatrzenia i zaopiniowania.

Taryfę gminy oświęcimskiej co do taks dla fiaków tamecznych uznano za bardzo umiarkowaną i uchwalono zalecić ją starostwu w Białym do zatwierdzenia.

Odezwę namiestnictwa co do prośby fabryki sukna Karola Strzygowskiego w Białym o zezwolenie używania orła cesarskiego w godle i pieczęci załatwiono przychylnie, w myśl ustawy przemysłowej (§ 58).

Przyjęto do wiadomości doniesienie filii banku Austro-węgierskiego w Krakowie, że cenzorami tejże wybrano starszego Jana Federowicza, następnie Alfreda Johna, Hyacenta Matusińskiego, Zenona Słoneckiego i Józefa Jawornickiego, na lat 3 (po koniec roku 1896).

Petycję stowarzyszenia przemysłowego w Białym i Bielsku o urządzenie biura informacyjno-kolejowego uchwalono, o ile Białym dotyczy — poprzez ze stanowiska Izby krakowskiej.

Prośbę F. Koretza w Jaworzniu o wyjednanieniżenia cła od kwasu siarczanego, wprowa-

dzanego do Rosyi, uchwalono poprzeć wobec toczących się układów słowych w Wiedniu.

Odezwy dyrekcji pocztowej we Lwowie co do utworzenia urzędów pocztowych w Chełmku i Chwałowicach, tudzież co do przesyłek pocztowych uchwalono załatwić przychylnie; a zażalenie powszechnego zakładu kredytowego w Krakowie z powodu opóźnienia zarządzenia telefonu odstąpiono dyrekcji urzędu pocztowego w miejscu.

Doniesienie Kongregacji kupieckiej o odbytej inspekcji handlowej przez c. k. inspektora przemysłowego, badającego stosunki personalu kupieckiego i żądającego różnych wyjaśnień o tych stosunkach — uchwalono po rozprawie, w której brali udział członkowie Jul Epstein, Datner i Ader zbadać na podstawie ustawy i potem stosownie załatwić.

W poparciu odezwy komitetu rolniczego krakowskiego i Izby handlowej w Linciu uchwalono poprzeć petycję, aby giełdom zbożowym zakazano tolerowania gier różniczkowych, na ziarno i ziemiopłody, a poparto petycję krakowskiego komitetu o zniesienie taryfy kolejowej od rur drenowych etc.

Wezwwanie ministerstwa co do projektu zmian w ustawie o patentach i przywilejach odstąpiono biurze — z wybraniem koreferenta w osobie E. Stokmara.

Zbadanie zmian w noweli przemysłowej z r. 1883 i rozp. z dnia 27 maja 1885 r. (Dz. u. p. 82—85) przez ministerstwo zażądanych polecono w terminie do 1 paźdz. b. r. oznaczonym — komisji przemysłowej Izby.

Załatwienie ministeryalne, którem uznano zamknięcie rachunkowe Izby za r. 1892 za przyjęte i usprawiedliwione, a budżet na r. 1894 zatwierdzono z rozpisaniem składki dwuprocentowej od podatku zarobkowego i dochodowego — przyjęto do wiadomości i ogłoszenia.

Pismo Rady powiatowej myślenickiej o subwencyę na założenie warsztatu kamieniarskiego, — tudzież stowarzyszenia dla interesów komunikacyi, istniejącego w Wiedniu, o subwencyonowanie, a kursora Izby o zapomogę, przekazano komisji budżetowej Izby. — Żądaniu komitetu budowy teatru ruskiego we Lwowie o subwencyę — odmówiono, ze względu na to, że ministerstwo nie przyjęłoby takiej subwencyi w rachunku na cele handlowe i przemysłowe.

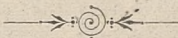
Reskrypt ministerstwa o opinię co do zmian pozycyji względem taryfy towarowej — przekazano podkomisji, złożonej z członków H. Fritscha, D. Mandla, Zygm. Rescha i M. Schönfelda.

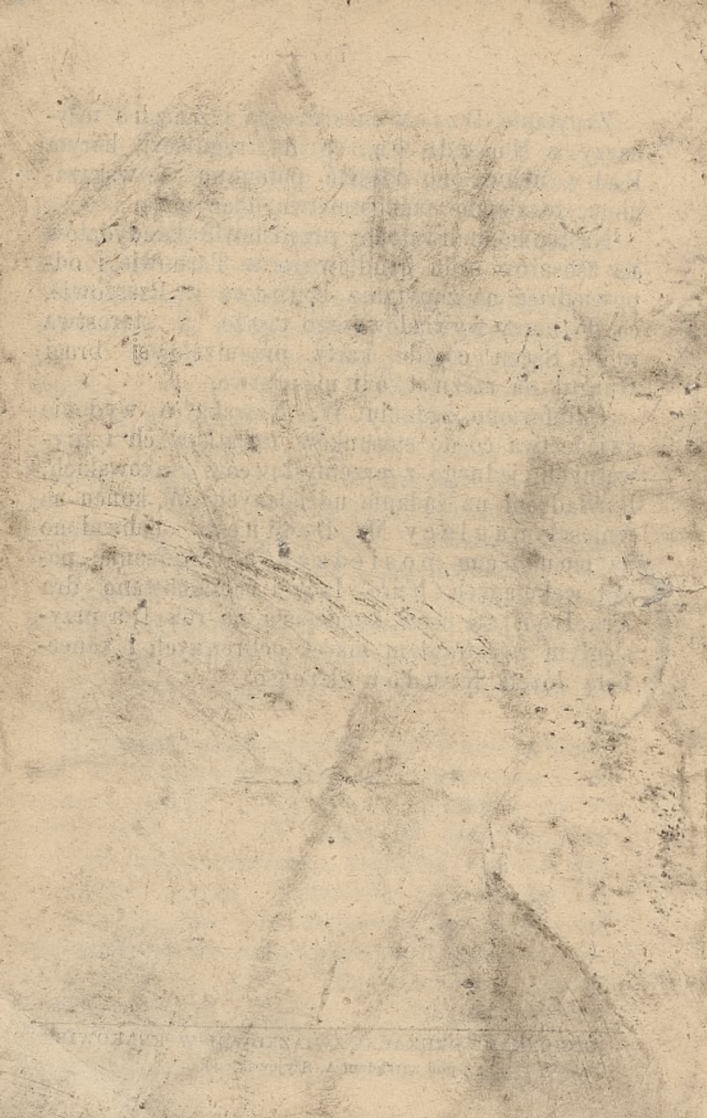
Na odezwe namiestnictwa, czy koncesya udzielona M. Springerowi w Ciężkowicach na wyszynk czaju i ponczu uprawnia go do przymieszki rumu lub araku do tych trunków i jak się wedle przyjętego zwyczaju rozumie wyraz „czaj i „poncz“, uchwalono odpowiedzieć: że do tych napojów rum dodawany być musi, jeśli powyższej nazwie mają odpowiadać, nadto, że koncesya datuje z r. 1871. Odmówiono zaś prywatnym zapytaniom z Ropeczye o interpretacyę przepisów co do sprzedaży piwa w fiaskach zakorkowanych, jako nie należącą do kompetencyi Izby.

Zapytanie Dziewońskiego i Zacha młynarzy z Niezdowa, co do regulacyi koryta Raby, uchwalono odesłać petentom z wskazaniem, że się do namiestnictwa udać mają.

Następnie uchwalono przedstawić kandydatów na asesorów sądu handlowego w Tarnowie i odpowiedzieć na zapytanie starostwa w Rzeszowie, co do biura wywiadowczego tamże, a starostwa w N. Sączu co do karty przemysłowej braci Gurgul na rzeźnictwo i masarstwo.

Odmówiono żądaniu W. Nowaka o wydanie świadectwa co do stosunków majątkowych i prywatnych, jednego z przemysłowców krakowskich, li władzom na żądanie udzielanych. W końcu na wniosek naglący M. Dattnera, uchwalono na poufnem posiedzeniu obsadzenie posad wakujących biura Izby i zamianowano dra Art. Beniśa prow. koncepistą na rok 1, a przysięgłym rejestrantem marek ochronnych i kancelistą Józefa Krudowskiego.

IZBA HANDLOWO PRZEMYSŁOWA w Krakowie.

Drugie publiczne posiedzenie Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie odbyło się dnia 18 kwietnia 1894 roku.

Przewodniczący: Prezes Teodor Baranowski. Wiceprezes. Albert Mendelsburg. Obecnych członków 15. Początek o godzinie 6 po południu.

Odczytano i przyjęto do wiadomości protokół ostatniego posiedzenia.

Członek Maurycy Dattner stawia wniosek naglący, aby ze względu na straszliwy pożar, który tak ciężko dotknął Nowy Sącz i większą część tamtejszej ludności pozbawił całego mienia oraz środków utrzymania, Izba pospieszyła pierwsza z czynną pomocą dla nieszczęśliwych ofiar pożogi. i ofiarowała na pogorzalców kwotę 500 złr. Wniosek ten popiera członek Lord.

Członek Henryk Schwarz, oświadcza, iż się z tym wnioskiem zgadza, zapytuje atoli, czy fundusze Izby pozwalają na udzielenie natychmiastowej zapomogi.

Wiceprezes Mendelsburg wyjaśnia iż dochody budżetowe na ten cel istotnie nie wystarczają. Kwotę tę można atoli pokryć z pozostałości administracyjnych poprzedniej kadencji.

Członek Ehrenpreis popiera wniosek udzielenia zasiłku, zapytując, czy możliwemby było powiększenie — poczem Izba jednomyślnie uchwaliła udzielić pogorzelcom w Nowym Sączu natchmiastowej zapomogi w kwocie 500 złr. i polecić biuru uzyskanie zatwierdzenia tego wydatku w ministerstwie handlu. Członek M. Dattner podejmuje się osobiście zawieźć tę kwotę.

Członek Juliusz Epstein stawia wniosek nagły, aby Izba w ministerstwie skarbu względnie w tutejszym głównym urzędzie cłowym wystarała się bezzwłocznie o przyspieszenie manipulacji cłowej co do pakietów pocztowych nadchodzących z zagranicy. Wskutek niezwykłego rozwoju w ruchu pocztowym odnośnie do pakietów wagi 5 kg, przybywających z zagranicy, jest urząd cłowy robotą obarczony tak, że awiza na takie przesyłki pocztowe pospieszne doręcza się adresatom w 4 do 6 dni po nadejściu towaru, co przy przesyłkach pocztowych przynosi handlowi wielki uszczerbek, zwłaszcza w wiosennym i letnim sezonie. Po wyjaśnieniu ze strony sekretarza dr. Weigla, który już w tej sprawie poczynił wstępne kroki, pomimo dobrych chęci p. Dawidowskiego dyrektora urzędu pocztowego, oraz p. Popiela, naczelnika urzędu celnego, wydawanie pakietów, podlegających kontroli celnej, w gmachu pocztowym dla braku odpowiednich lokali i magazynu jest niemożliwe, uchwalono zgodnie z wnioskiem.

Sprawozdanie sekretaryatu z czynności biura za czas od 28 marca do 18 kwietnia b. r. przyjęto do wiadomości.

Podaję próśb itp. wpłynęło przez ten czas 232, prócz tego załatwiono spraw bieżących uchwalonych na ostatniej sesji 36. Ceny targowe oraz sprawy ważniejsze dotyczące ruchu handlowego i przemysłowego ogłaszano w streszczeniu w dziennikach.

Nastąpiło sprawozdanie delegata do ankiety kolejowej dla spraw młynarskich we Lwowie. Delegat Izby, Feliks L o r d, podnosi, że główną przeszkodą rozwoju krajowego młynarstwa jest bardzo silna konkurencya młynów węgierskich, które np już w roku bieżącym wprowadziły do Galicyi około 4 000 wagonów mąki. Współzawodnictwo z Węgrami jest zaś prawie niemożliwe z powodu energicznej opieki, jaką rząd węgierski rozacza nad tamtejszem młynarstwem, wskutek czego cierpi krajowe młynarstwo i rolnictwo, produkujące dla młynów krajowych materiały surowy.

Delegat Izby stawiał na ankiecie następujące wnioski:

1) Młynom krajowym winno przysługiwać prawo przerabiania na mąkę zboża rosyjskiego przechodniego (*transito*), co ministerstwo przyrzekło wprowadzić w życie.

2) Transportom zboża w obrębie Galicyi oraz transportom mąki do granic eksportowych winna przysługiwać ulga taryfowa 30 %. gdyż tylko w ten sposób można współzawodniczyć z mąką węgierską. Ministerstwo przyznało na razie ulgę 15 %.

3) Wobec uporeczywej pogłoski, że młynom węgierskim przysługują pewne refakcyje kolejowe, oraz niewłaściwe ulgi cłowe przy mące fabrykowanej z zboża przechodniego (*transito*) serbskiego, co tymże młynom zapewnia przewagę nad młynami krajowymi, należy prosić ministerstwo, aby te fakta sprawdziło i ewentualnie w węg. ministerstwie handlu poczyniło odpowiednie przedstawienia; sprawą tą, przez ankietę popartą, przyrzekło się zająć ministerstwo.

Izba sprawozdanie to przyjęła z podziękowaniem do wiadomości.

Z czynności w Radzie kolejowej państwa zdawał sprawę członek Rady Zygmunt Szancer. W komitecie przewozu towarów nie traktowano tym razem spraw dotyczących specjalnie interesów kraju.

W komitecie przewozu osób poruszaną była przez delegacyę kolejową polską zmiana połączenia kolejowego Galicyi z Wiedniem, oraz niższenie cen tak zwanych: „*Theilstreckenkarten*“; sprawa ta została dla braku statystycznego materiału odroczoną.

Delegacya polska, popierana bardzo gorąco i życzliwie przez zastępcę wojskowości, generała Gutenberga, żądała instalacyi pociągu pospiesznego, któryby wychodził z Wiednia rano, a wieczorem stawał we Lwowie oraz naodwrot tak, aby się te pociągi około godziny drugiej krzyżowały w Krakowie.

Usiłowania te rozbiły się jednak o opór kolei północnej.

Delegat Izby Szancer żądał, aby przynajmniej pociąg kuryerski wychodzący z Wiednia o godzinie 4 po południu, a kończący się w Boguminie dochodził do Krakowa, eoby w połączeniu z wieczornym kurjerem do Wiednia ułatwiło połączenie Galicyi ze Śląskiem. Urzeczywistnieniu tego wniosku stanie na zawadzie także prawdopodobnie opór kolei północnej.

W końcu odwoływał się delegat Izby do pomocy miejscowego kupiectwa w sprawie braków i reform kolejowych.

W rozprawie nadtem sprawozdaniem zabierali głos pp. Ehrenpreis, Epstein, Falter i Szancer. Omawianym był stosunek taryf kolei państwowych do taryf kolei prywatnych.

Z kolei delegat Izby Józef Falter zdawał sprawę z ukonstytuowania się Rady kolejowej krajowej. Dotychczas odbyło się pierwsze posiedzenie konstytuujące, na którem ułożono regulaminy i instrukcyje oraz wybrano komisję do rozpatrywania projektów kolei lokalnych. W skład komisji wchodzi: dr. Gustaw Remer, Józef Glanz, były dyrektor domen w Galicyi i Józef Falter, członek Izby. Dotychczas wpłynęły projekty: 1) Przeworsk-Rozwadów, 2) Dukla-Krosno-Przybowka, 3) Burki Wielkie-Skałat-Grzymałów, 4) Gorlice-Konieczna 5) Delatyn - Szeparowce, 6) Kołomyja - Horodenka - Zaleszczyki, 7) Łupków-Csisna. 8) Jasło-Żmigród-Konieczna. Merytoryczne obrady rozpoczną się w maju b. r.

Sprawozdania te przyjęto do wiadomości, oraz stosownie do wezwania namiestnitwa wybrano delegatem do rewizyi trasy wąskotorowej kolei

lokalnej Rzeszów-Rymanów członka Maurycego Dattnera.

Wnioski członków Izby w sprawach kolejowych, a mianowicie wnioski członka D. Mandla 1) o petycję celem wypowiedzenia konwencji berneńskiej, 2) o zmianę norm taryfowych przy wywozie małych partyj nierogacizny z zakładu kontumacyjnego w Krakowie, utrudniających drobnym handlarzom zakupno materiału żywego, oraz wnioski członka Zygmunta Resza, 3) o utworzenie sądu rozjemczego dla spraw kolejowych frachtowych w Krakowie, odesłano do komisji kolejowej z poleceniem, aby na przyszłą sesję plenarną przygotowała odpowiedni materiał.

Wedle uchwał poprzedniej sesji wygotowało biuro obszerny referat o przesłanym przez ministerstwo handlu projekcie nowej ustawy patentowej oraz ustawy o ochronie wzorów użytkowych. Referent proponuje zmianę postanowień ustawy w dwunastu punktach i przedkłada projekt zmian oraz odmienną redakcyę tych przepisów. Izba uchwaliła referat wcielić do protokołu i przesłać go w całości wraz z motywami do ministerstwa.

Członek D. Mandel wnosi, o zawezwanie ministerstwa handlu, aby przyspieszyło budowę dalszych połączeń telefonicznych w Krakowie; członek Z. Resz stawia wniosek o zmianę w urządzeniach pocztowych lokalnych.

Po wyjaśnieniach udzielonych przez sekretarza Izby, że dyrekcyja poczt przynosi urząd pocztowy

filialny z ulicy Grodzkiej na ulicę Dietla, oraz że biuro już poczyniło odpowiednie kroki o rozszerzenie sieci telefonicznej, wnioskodawcy cofają swoje wnioski.

Następny wniosek D. Mandla o telefoniczne połączenie magazynów kolejowych i telefoniczne awizowanie przesyłek odroczone aż do nadejścia decyzji co do budowy dalszych linii telefonu.

Wniosek członka Z. Resza o zmianę godzin urzędowych w tutejszym urzędzie cłowym odeślano do komisji dla spraw cłowych. Dalszy wniosek tegoż członka o uwolnienie zboża przechodniego od świadectw tożsamości przekazano biuro do załatwienia i zredagowania odnośnej petycji.

Sprawę wyboru delegata do komitetu sędziów wystawy krajowej odroczone do przyszłego posiedzenia, oraz wysłano do sądu obwodowego w Tarnowie propozycję na asesorów handlowych, proponując pp. Artura Szancera, Tadeusza Szarfa i Kamila Baumę.

Na tem zakończono obrady.

W KRAKOWIE.

Nakładem Izby handlowo-przemysłowej.

CZCIONKAMI DRUKARNI ZWIĄZKOWEJ

pod zarządem A. Szyjewskiego.

1894.

POSIEDZENIE

Izby Handlowej i Przemysłowej krakowskiej

z dnia 16 maja 1894 r.

Przewodniczący: prezes Teodor Baranowski.
Obecnych członków 15, początek o godzinie 5 po południu.

Odczytano i przyjęto do wiadomości protokół ostatniego posiedzenia. Odnośnie do uchwały na zeszłym posiedzeniu powziętej, aby miastu Nowy Sącz ciężko dotkniętemu klęską pożaru przyjść w pomoc z zasiłkiem w kwocie 500 złr., podnosi wiceprezes Albert Mendelsburg, iż niektóre dzienniki zagraniczne oraz miejscowe zostały co do akcji ratunkowej Izby wprowadzone w błąd. Wobec tych wiadomości które później prasa z uznania godną ochoczością sprostowała, wyjaśnia prezydyum, że kwota 500 złr. dla miasta Nowy Sącz przeznaczona, wręczoną została do rąk własnych starosty Friedricha. Zarazem sekretarz dr. Weigel odczytuje pismo ministerstwa handlu zatwierdzające wydatek tej kwoty.

Członek Izby Juliusz Epstein podnosi w formie wniosku nagłego pewne niekorzystne zmiany w doręczaniu poczty z Królestwa, zaprowadzone od 1 maja b. r. Wskutek skasowania lokalnego pociągu z Granicy do Krakowa nadchodzi poczta warszawska do miasta dopiero około 10 godziny, a korespondencye dostają się dopiero do rąk świata kupieckiego tego samego dnia po południu. Nietylko więc że się doręczenie poczty opóźniło w porównaniu z dawnym stanem rzeczy o 8 godzin, ale nadto wskutek spóźnionego doręczenia trzeba niejednokrotnie wstrzymać się z załatwieniem korespondencyi do następnego dnia tak, że jednorazowa wymiana listu między Warszawą a Krakowem zajmuje 4 dni czasu. Również i podróży wskutek nowego rozkładu jazdy narażeni są niepotrzebnie na utratę dwóch godzin czasu przez brak połączenia na granicy.

Członek Epstein wnosi więc, aby wystosować do kolei północnej odpowiednią petycję i zarazem porozumieć się z krakowską dyrekcją poczty co do ewentualnej dystrybucyi listów z Warszawy jeszcze tego samego przedpołudnia, w którym nadchodzą. Obydwa wnioski przyjęto, a sekretarz dr. Weigel podjął się osobiście przeprowadzić odnośne rokowania z koleją północną. W rozprawie brali udział: pp. Szancer, Falter, Epstein i Resch.

Następnie uchwaliła Izba na wniosek prezydium przedstawiony przez sekretarza dr. Weigla, wyrazić p. dyrektorowi Koloszwaremu uznanie i podziękę za iście obywatelski udział w akcji ratunkowej dla miasta Sącza. Dzięki energicznym

zarządzeniom dyrektora Koloszwarego, umożliwionym był nietylko natychmiastowy dowóz straży ratunkowej, za pomocą osobnego pociągu, dostawionego w kilka minut po nadejściu wieści o pożarze, ale także transport odzieży oraz środków żywności przeznaczonych przez publiczność dla ulżenia doli nieszczęśliwym pogorzelncom.

Wniosek jednogłośnie przyjęto i uchwalono to podziękowanie zapisać w protokóle.

Biuro Izby przedkłada memoriał do ministerstwa handlu wystosowany w sprawie taryf kolejowych dla przewozu nierogacizny z zakładów kontumacyjnych w Krakowie i Białej na targi morawskie i czeskie.

Sprawa ta zasługuje na baczność uwagi, gdyż korzystny rozwój zakładów kontumacyjnych, których roczny obrót wynosi 1000000 do 1200000 sztuk trzody, wartości 25 do 30 milionów złr., jest zagrożony przez taryfy kolejowe, które nieproporcjonalnie podrażają wysyłkę małych partij za granicę Galicyi. Kraków i Biała eksportują swój towar głównie w mniejszych partyach (60 sztuk) dla fabrykacyi wyrobów masarskich na Morawach i Czechach. Otóż taki transport z Krakowa np. do Pilzna kosztuje 279·18 kor., gdy tymczasem transport całego wagonu (120 sztuk) kosztuje tylko 322·56 łor. Z powodu tej nieproporcjonalnej zwyczajki opłaty frachtowej za mniejsze partye, oraz wskutek konkurencyi z handlarzami *en gros*, dla których jednostką obrotu jest pełny wagon omijają mniejsi handlarze, w liczbie blisko 100, Kraków a ceny zakupna nierogacizny u producentów ulegają cią-

głej zniżce. Wskutek tego nietylko, że miasto traci korzyść ze zwiększenia się obrotu handlowego, ale także tak ważna gałąź gospodarstwa krajowego, jak chów trzody, jest w bycie swoim zagrożoną. Memoryał biura wykazuje dalej cyfrowo podwyższenie opłaty frachtowej, wynikłe z postanowień dodatku do regulaminu ruchu z 15 listopada 1893, które umożliwiają handlarzom galicyjskim korzystanie z ulg taryfowych kolei północnej i państwowej. Memoryał zwraca się do ministerstwa z prośbą o zmianę norm taryfowych w związku wschod.-półn.-zachod. kol. austr. Zarazem zapowiada biuro dalsze wnioski w sprawie podniesienia ruchu i stosunków transportowych z krajowych zakładów kontumacyjnych.

Członek Izby Szanerer wnosi, aby odpis tego memoryału udzielić gminie miasta Krakowa, jako właścicielce zakładu kontumacyjnego i podnosi przytem, że sfery handlowe niejednokrotnie całkiem niewłaściwie zwracają się o ingerencyę w sprawach handlowych do Rady miejskiej zamiast do Izby handlowej, będącej przecież organem kupców i przemysłowców.

Członkowie Izby Rehman i Dattner sprzeciwiają się temu wnioskowi z powodu, że Izba jako ciało zupełnie samoistne, przestrzeganie ogólnych interesów handlowych mające na celu, winna samodzielnie postępować, a zresztą niewątpliwie biuro udzieli na wezwanie chętnie miastu swoich materyałów.

Po nader żywej dyskusyi, w której brali udział pp. Baranowski, Mendelsburg, dr. Weigel, Rehman, Mandel, Resch, Epstein,

Falter, Dattner, Szancer, sprawozdawca biura, — uchwalono memoriał wysłać w przedłożonej osnowie do ministerstwa; do wniosku zaś członka Szancera się nie przychyłono.

Dalej przedstawia biuro wniosek członka Zygmunta Rescha o zwolnienie przechodniego zboża, owoców strączkowych i produktów młynarskich, eksportowanych ze składów transytowych za granicę od poświadczenia tożsamości. Wniosek ten wyłącza obecny stan ustawodawstwa cłowego w sprawie składów transytowych, oraz utrudnienia jakie wskutek tego trafiają handel krajowemi ziemiopłodami. Zwolnienie zboża od dowodu identyczności sprowadziłoby za sobą nie tylko ogromną ulgę dla ruchu handlowego, ale także skutecznieby poparło wywóz krajowych ziemiopłodów za granicę tak, że np. lepsze gatunki krajowych płodów za granicą dla swej wybornej jakości poszukiwane, mogłyby być eksportowane z wielką dla rolnictwa korzyścią, a ubytek byłby wyrównany wolnym od cła dowozem zboża rosyjskiego lub innego, przy takiej reformie, której podobną już zaprowadziły Niemcy. Skarb, który cło wymierza tylko od ilości zboża wprowadzonego, nie nie traci, a przeciwnie rolnictwo i handel krajowy prócz ulg w obrocie zyskują jeszcze całą różnicę cen.

Zresztą zniesienie dowodu tożsamości w Niemczech pogarsza sytuację Galicyi, obciążonej przymusem wywożenia tego samego zboża, które się importuje. Dopiero zniesienie dowodu tożsamości pozwoli zamienić handel transytowy na handel krajowym produktem.

Po krótkiej rozprawie, w której zabierali głos dr. Weigel, wiceprezes Mendelsburg, Ehrenpreis, wnioskodawca i referent biura, uchwalono przedłożoną petycję o zmianę pewnych rozporządzeń cłowych wysłać do ministerstwa handlu.

Następny wniosek członka Rescha o utworzenie stałego sądu rozjemczego Izby, oraz sądu rozjemczego dla spraw kolejowych z interesu przewozowego z siedzibą w Krakowie, przekazano komisji kolejowej, a biuru do załatwienia stanowczego wniosek członka D. Mandla w sprawie petycji do ministerstwa o zmianę pewnych dla handlu uciążliwych postanowień układu berneńskiego o przewozie towarów.

Obszerny ten wniosek członkom w druku udzielony, dotyczy sprawy dla handlu żywej. Ze względu na szczególne postanowienia konwencji berneńskiej, które wymagają załatwienia i ostatecznej decyzji jeszcze w tym roku, uproszono sekretarza dr. Weigla, aby odnośny memoriał wręczył ministrowi handlu, oraz prezydentowi kolei państwowych. W rozprawie głos zabierali pp. Szancer, Dattner, Epstein, Resch, Mandel, dr. Weigel i Ehrenpreis.

Członek Falter zdaje sprawę z swych czynności, jako delegat Izby w komisji ograniczenia żeglugi na Wiśle podczas ćwiczeń pionierskich. Na interwencję delegata Izby poczyniły władze wojskowe następujące koncesye: 1) pozwolono flisakom, których galary znajdują się lub się w przyszłości znajdą na terenie ćwiczeń, galary i łodzie pozostawić w tem miejscu, w którym się

będą znajdowały w chwili rozpoczęcia ćwiczeń; 2) pozwolono na terenie ćwiczeń prowadzić roboty ładunkowe; 3) ustanowiono miejsca i terminy przepustu podczas ćwiczeń dla galarów.

Izba uchwaliła sprawozdawcy podziękować za skuteczną interwencję.

Następnie zamianowano jednogłośnie p. Gustawa Steingrąbiera, prof. szkoły przemysłowej w Krakowie, który z wielką gorliwością i bezinteresownością poświęcał Izbie swą fachową pracę i wiedzę, zaprzysięgłym chemikiem Izby i znawcą w sprawach chemicznej technologii.

Na uroczyste otwarcie wystawy powszechnej we Lwowie wydelegowano prezydium, z przybraniem członka p. Feliksa Lorda, względnie innych członków, mających zamiar wziąć udział korporatywny. Na wniosek p. Maurycego Dattnera, wydelegowano do komitetu sędziów wystawy p. Wojciecha Biechońskiego w Gorlicach.

Sprawę filii urzędu pocztowego odesłano do komisji z poleceniem sprawozdania na przyszłej sesji.

Sprawę opinii do ministerstwa handlu o święceniu niedzieli w pewnych zawodach, oraz sprawę opinii dla gener. konsulatu w Hamburgu w przedmiocie eksportu krajowych produktów odstąpiono biurze i prezydium do załatwienia.

W końcu na wniosek p. Rehmana, przemawiającego w swem i w imieniu nieobecnego członka Wandalina Beringera, uchwalono ze względu, że niektórzy członkowie Izby z powodu czynności w Radzie miejskiej nie mogą brać

udziału w pracach plenarnych Izby, sesye plenarne odbywać odtąd we wtorki.

Przy drzwiach zamkniętych obradowano nad prośbą pewnej firmy o udzielenie jej prawa używania orła cesarskiego w godle i pieczęci i uchwalono do namiestnictwa odpowiedź w tej sprawie.

Na tem posiedzenie zakończono o godz. 8.

Nakładem Izby Handlowej i Przemysłowej w Krakowie.

CZCIONKAMI DRUKARNI ZWIĄZKOWEJ W KRAKOWIE
pod zarządem A. Szyjewskiego.

POSIEDZENIE

Izby Handlowej i Przemysłowej Krakowskiej

z dnia 12 czerwca 1894 r.

Dnia 12 czerwca 1894 odbyło się IV publiczne posiedzenie Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie. Przewodniczył prezes Teodor Baranowski. Obecny był delegat namiestnictwa radca dworu K. Laskowski i 16 członków.

Przyjęto bez uwag do wiadomości protokół z ostatniego posiedzenia. Przewodniczący wyraża swe ubolewanie, iż dla nieprzewidzianej przeszkody, spowodowanej w ostatniej chwili nagłym zasłabnięciem, nie mógł wziąć jako reprezentant Izby udziału w otwarciu wystawy we Lwowie, której zwiedzenie zachowuje sobie na później. Wiceprezes Albert Mendelsburg oświadcza, iż nie otrzymawszy na czasie wiadomości o zmianie decyzji p. prezesa również nie był w stanie udać się na wystawę do Lwowa, do czego byłby zresztą był chętnie gotów.

Dr. Weigel zdaje następnie sprawę z czynności biura w ubiegłym miesiącu, wymieniając ważniejsze sprawy w tym czasie przez biuro załatwione, mię-

dzy innemi także sprawę cennika pieczywa dla miasta Krakowa, w której Izba udzieliła swej opinii magistratowi.

Sprawozdanie komisji kolejowej, odczytane przez sekretarza komisji dra Benisa, obejmuje wykaz spraw przez komisję, pod przewodnictwem członka Izby M. Dattnera, z upoważnienia Izby samodzielnie załatwionych. Komisja poparła w memoryale, przedłożonym ministerstwu handlu, petycję Izby handlowej w Brodach o wprowadzenie ulg taryfowych dla zboża transytowego, przechodzącego przez stację graniczną Podwołoczyska do Brodów, które to drogi dowozu zostały w ostatnich czasach skrzywdzone ustaleniem tańszych taryf dla bukowińskich szlaków *via* Nowosielica.

Następnie wystosowano do ministerstwa handlu petycję o zmianę norm przy obliczaniu opłaty frachtowej za całowozowe przesyłki towarów. Obecnie należytość ta oblicza się wedle udźwigu (*Tragfähigkeit*) wagonu, co łącznie z okolicznością, że wysyłający nie ma prawa wyboru wagonu, a kolej posiada wagony o udźwigu od 10 000 do 15 000 kg, naraża wysyłającego na podrożenie opłaty frachtowej i różne inne nieprzyjemności, wynikłe z powodu różnicy wagi towaru załadowanego i pojemności wagonu, którą się całą opłaca, co zwłaszcza przy przesyłce towarów o niskiej cenie bardzo daje się we znaki. Odnosi się to w szczególności do zboża i produktów strączkowych bez opakowania (*alla riu-fusa*) żelaza, stali, wapna, piasku, gipsu, cementu, oraz ziem różnego rodzaju. Wniosek Izby zdąża ku temu, aby fracht był opłacany cd przesyłek co najmniej 10.000 kg. wedle istotnej wagi towaru.

Następnie przedłożyła komisya kolejowa ministerstwu handlu na wniosek czł. D. Mandla, z uwagi na odbyć się mającą konferencyę celem rewizyi układu berneńskiego szczegółowo opracowany projekt zmian konwencyi, jakoteż prośbę, aby ta konferencya, ze względu na szczególne stosunki prawne, zachodzące przy przedłużeniu konwencyi, odbyła się jeszcze w roku 1894.

Projekt sądu rozjemczego dla spraw kolejowych, również przez komisję, na wniosek czł. Z. Resza, dyskusyi poddany, nie dojrzał jeszcze tak dalece, aby mógł być Izbie przedłożony.

Sprawozdanie komisji przyjęto do wiadomości.

Członek Zygmunt Szanecr zdaje sprawę z swych czynności w Radzie kolejowej, oraz z przebiegu ostatniej sesyi tejże Rady z maja br. i zaznacza przytem, że tylko to w Izbie podniesie, co dotyczy albo ogólnych interesów handlowych, albo co się odnosi wyłącznie do naszego kraju.

Z spraw natury ogólnej zasługuje na najbaczniejszą uwagę poruszona sprawa ujednostajnienia klasyfikacyi towarów i wprowadzenie jednolitej taryfy dla przesyłek towarowych. Rada kolejowa uznała wprawdzie, że jednolitość taka byłaby dla handlu i transportu prawdziwym dobrodziejstwem, na razie atoli projekt taki urzeczywistnić się nie da, gdyż koleje prywatne nie są mu przychylnie, a sprawa taryf należy do autonomii każdej kolei.

Wobec ciągle mnożących się skarg na konwencyę kolejową berneńską, oraz wobec zapowiedzianej międzynarodowej konferencyi, mającej uchwalić zmianę tego układu, utworzyła się w Radzie kolejowej specjalna komisya pod przewodnictwem prezesa Izby

handlowej w Wiedniu, celem ułożenia i przygotowania materiału krytycznego, tak iż poszczególne sprawy z tego zakresu *in pleno* więcej traktowane nie będą.

Do komisji tej należy też się zwracać z wszelkimi żądaniami w wyżej poruszonej sprawie.

Następnie był traktowany wniosek o niższenie taryfy dla przewozu węgla w lecie. Do wniosku tego Rada się nie przychyliła, ze względu na specjalne techniczne warunki handlu węglem, oraz spowodowana tem, że taka niżka, przed kilku laty w życie wprowadzona, okazała się niepraktyczną, gdyż handlarze węgla z niej nie korzystali.

Ze spraw obchodzących kraj należy wymienić na pierwszym miejscu sprawę taryf dla zboża rosyjskiego, przechodniego *via* Podwoleczyska i Brody. Wskutek podrożenia taryf na bliskie odległości w okręgu Brodów i Podwoleczysk, oraz wskutek połączenia szlaków bukowińskich *via* Nowosielica z kolejami południowo-rosyjskimi, podniosły się koszty transportu zboża *via* Brody do tego stopnia, iż handel zbożem obrał sobie nowe drogi częścią wprost z Rosji do Niemiec na Królewiec, częścią przez torry kolei północnej *via* Granica, a częścią przez pogranicze bukowińsko-rosyjskie. Przy tej konfiguracji ponosi handel i obrót zbożem tak rosyjskiem, jakoteż i galicyjskiem ogromny uszczerbek, który dotyka sfery handlowe, młynarskie, oraz robotników, zajętych w tym przemyśle i przy magazynach zbożowych w Galicyi wschodniej. Mimo, iż dla kolei państwowych transport *via* Nowosielica przedstawia większą korzyść, niż transport *via* Brody, gdyż pierwsza ruta jest o 104 km. dłuższa, poczyniła ge-

neralna dyrekcyja kolei państwowych dla Galicyi wszelkie ustępstwa, wprowadzając w życie pomiędzy taryfami *via* Brody, a taryfą przez Nowosielicę taki stosunek, iż taryfa przez Brody jest wprawdzie nieco wyższa, niż była dawniej, mimo to jednak szlaki galicyjskie, dostarczając handlowi większych wygod przez magazyny, banki, składy etc., skutecznie konkurować mogą z Bukowiną i kolejami rosyjsko-niemieckimi. Sprawa ta załatwioną więc została dla Galicyi pomyślnie.

Wniosku posła *Struszkiewicza* o niższą taryfę dla słomy nie przyjęto ze względu na opór kół rolniczych.

Z okazji dyskusyi nad wnioskami dotyczącymi stanu kolei państwowej w Galicyi, podniósł *J. Exe.* prezydent *Biliński*, iż w kołach galicyjskich utrzymuje się uprzedzenie pogłoska, jakoby park wagonów na tych liniach był za szczupły, a w szczególności, że z Galicyi wywieziono na zachodnie szlaki po upaństwowieniu kolei *Karola Ludwika* pewną część lepszych wagonów tej kolei. Pogłoski te atoli są kompletnie bezpodstawne. Nietylko bowiem, że z Galicyi nie wywożono zupełnie żadnych wagonów, ale nawet w ostatnich 2 latach wstawiono w służbę tych linii 193 wagonów najnowszej konstrukcyi, tak, że obecnie wagony na żądanie stroju najdalej w 24 godzin mogą być dostawione.

Czł. Izby Szancker podnosi dalej niektóre drobniejsze, a przez Radę kolejową niezaaceptowane wnioski, co do przewozu wody mineralnej w ogrzewanych wagonach, oraz co do transportu cementu z fabryk galicyjskich i przechodzi do sprawy przewozu osób.

Ze spraw tego zakresu dotyczy Galicyi kwestya połączenia z Wiedniem. Codzienne doświadczenie poucza bowiem, iż przepelnione pociągi kolei północnej nie są w stanie podołać ruchowi na linii Kraków—Wiedeń, a nadto jest połączenie Lwowa z Wiedniem niedogodne. Wszelkie próby polepszenia stosunków rozbijają się o opór kolei północnej, która nie chce wstawić nowego pociągu pospiesznego na linii Kraków—Wiedeń, acz dyrekcyja kolei państw. oświadczyła, iż w takim razie i na kolei państwowej wstawiony będzie nowy pociąg kurierski do Lwowa.

Celem wspólnej narady nad usunięciem najważniejszych przynajmniej niedogodności na tej linii, odbędzie się w najbliższym czasie ankieta pomiędzy koleją północną a delegatami Izb handlowych galicyjskich, śląskich i morawskich.

Izba wybrała do tej ankiety swoim delegatem p. Leopolda Reicha z zastępstwem p. Maurycego Dattnera.

Sprawozdawca porusza jeszcze projekt zmiany cen t. zw. biletów na przestrzenie częściowe (*Teilstrecken Karten*), oraz sprawę upaństwowienia kolei północnej, nad którym się Rada kolejowa zastanawiała, i donosi, że w porozumieniu z delegacją polską Rady postawił tam dwa wnioski. Pierwszy: o przymusową specyfikację należytości na duplikatach listów przewozowych i drugi: o przywrócenie dawnych przepisów dotyczących przesyłek t zw. „*Bahnrestante*“, których zmiana utrudniła szybki obrót, a zwłaszcza dawanie zaliczek na towary na podstawie listów frachtowych, co szczególnie dotyczy tak ważnego dla Galicyi handlu produktami rolnymi. Wnioski te, bar-

dzo przychylnie przyjęte, odesłano do komisji układu berneńskiego.

Nad sprawozdaniem wywiązała się krótka dyskusja, poczem uchwalono sprawozdawcy wyrazić podziękowanie.

Dr. Weigel oświadcza, że nieobecny członek Leopold Reich przedłożył na piśmie relację z czynności w Radzie kolejowej, której atoli wobec tego, iż jest zgodną z wywcdami czł. Szancera, odczytać nie ma potrzeby, na co się Izba zgadza.

Wypracowany przez biuro Izby regulamin dla stałego sądu rozjemczego przy Izbie w sprawach handlowych i przemysłowych przyjęto do wiadomości i polecono biuru, aby sprawę tę w porozumieniu się z członkami Izby i ewentualnie z członkami zawodu sędziowskiego postawili na porządku dziennym przyszłej sesji, gdy się wszyscy członkowie Izby z regulaminem obznajomią.

W dyskusji nad tym przedmiotem brali udział pp. Mendelsburg, Szancer, Ehrenpreis, Resz, Henryk Schwarz i Mandel.

Sprawy budżetowe przekazano komisji, złożonej z pp. Mendelsburga, Stockmara, Merza i Zygma. Szancera.

Dr. Weigel donosi, że „Towarzystwo przemysłowe“ z Wiednia (*Niederösterr. Gewerbeverein*) zapowiedziało na 25, 26 i 27 bm. swą bytność w Krakowie przez dwa dni, poczem się uda do Lwowa na wystawę. W wycieczce bierze udział 50 do 60 członków, głównie fabrykantów i przemysłowców, inżynierów i architektów z prezydentem na czele. Izba uchwaliła gości w sposób odpowiedni powitać i przyjąć. Członkowie oprowadzać ich będą po mie-

ście i okazywać starożytności, ewentualnie towarzyszyć im w wycieczce do Wieliczki 27 bm.

W końcu przekazano biuru wniosek czł. Mandla, dotyczący ulg importu kości z Rumunii dla fabrykacji sztucznych nawozów, a sekcji tarnowskiej przekazano propozycję w sprawie wyboru asesorów dla sądów obwodowych w Tarnowie i Rzeszowie, po zniesieniu się z członkami Izby tamże zamieszkałymi.

Nakładem Izby Handlowej i Przemysłowej krakowskiej.

CZCIONKAMI DRUKARNI ZWIĄZKOWEJ W KRAKOWIE.

pod zarządem A. Szyjewskiego;

POSIEDZENIE

Izby Handlowej i Przemysłowej Krakowskiej z dnia 6 listopada 1894 r.

Dniu 6 listopada odbyło się posiedzenie Izby handlowo przemysłowej w Krakowie. Przewodniczył p. Mendelsburg. Było obecnych 22 członków.

P. Dattner, który brał udział w jesiennej sesji rady kolejowej, uwiadomił, iż generalna dyrekcyja kolei państwowych, ulegając prośbom sfer interesowanych ruchem na linii Kraków — Tarnów—Nowy Sącz, zgodziła się w zasadzie na utrzymanie przez jesień i zimę tak zwanego pociągu sezonowego, który umożliwi w przeciągu jednego dnia przejazd tam i napowrót na szlaku Kraków—Nowy Sącz. Gdy, wedle wyjaśnień generalnej dyrekcyi, sprawa ta zależy w pierwszej linii od krakowskiej dyrekcyi ruchu, postanowiła Izba handlowa zwrócić się w tej mierze do dyrektora, Wiktora Koloszwarego, z prośbą o poparcie czynionych w tej sprawie kroków.

Następnie zawiadamia referent Izbę, że generalna dyrekcyja zgodziła się w zasadzie na nowy

dzienny pociąg pospieszny na szlaku Lwów — Wiedeń. Pociąg ten wyjeżdżać będzie z Wiednia rano o godzinie 7 minut 40, a stawać we Lwowie o godzinie 8 minut 23 wieczór; w kierunku odwrotnym opuszcza Lwów o godzinie 8 minut 43 rano, staje w Krakowie o godzinie 2 minut 25 w południe, a przybywa do Wiednia o godzinie 9 minut 25 wieczorem.

P. Mendelsburg donosi Izbie, iż p. Edmund Schmeja członek Izby oraz właściciel fabryki maszyn w Białej, złożył z powodu braku zdrowia mandat, co Izba do wiadomości przyjmuje, powołując w jego miejsce obecnego na sesyi p. Ludwika Seelinga de Saulenfeld, dyrektora zakładów fabrycznych w Izdebniku.

Wybory cenzorów dla filii Banku krajowego w Krakowie, oraz dla filii Banku austro-węgierskiego w Krakowie i Rzeszowie dały następujący rezultat:

Bankowi krajowemu zaproponowano pp.: Stanisława Rehmana, Eugeniusza Reinera (Andrzej Schulz), Józefa Rudnickiego, H. Landaua, Zygmunta Resza, Feliksa Lorda, Juliusza Grossego, Władysława Kaczmarskiego, S. Rittermanna, Leonarda Muranyiego, Tadeusza Epsteina i Józefa Faltera (firma Dattner et Falter Kraków).

Filii Banku austro-węgierskiego w Krakowie ponownie przedstawiono następujących cenzorów: pp.: Henryka Schwarza, Judę Birnbauma, Władysława Fischera i Marka Schönfelda.

Na zastępców przedstawiono pp.: M. Dattnera i Wandalina Beringera.

Filii tegoż Banku w Rzeszowie przedstawiono pp.: dr. Stanisława Jabłońskiego i Szymona Münza.

W sprawie monopolu spirytusowego komitet, wybrany przez koła interesentów galicyjskich, przedłożył Izbie krakowskiej petycję, prosząc poddanie tej sprawy publicznej dyskusyi i wdrożenie stosownej akcji.

Referent tej sprawy Dattner przedstawił rozwój stosunków spirytusowych w kraju w odniesieniu do państwowych opłat spożywczych wprowadzonych państwową ustawą z roku 1888, oraz do krajowych opłat konsumcyjnych, wprowadzonych ustawami krajowemi z roku 1891 i 1894. Mowca wykazał, że wskutek poboru opłat krajowych, oraz wskutek istniejącego do roku 1910 prawa propinacyi wywołuje się ogromne podrożenie ceny napojów spirytusowych przez to, że konsument krajowy opłacać musi pośrednio nie tylko wartość spirytusu, podatek państwowy w kwocie 35 złr. od hektolitra spirytusu kontengensowego i podatki spożywcze krajowe, ale na niego spada także w Galicyi prawie cały ciężar czynszu dzierżawnego, opłacanego za dzierżawę prawa propinacyi w dyrekcyi funduszu propinacyjnego przez prywatnych dzierżawców i miasta w łącznej sumie przeszło 4½ miliona. Wskutek tego istnienia prawa propinacyi, które cenę hektolitra 100° spirytusu podraża w Galicyi blisko o 40 złr. w stosunku do innych krajów koronnych, wymaga kwestya monopolowa w Galicyi całkiem odrębnego traktowania tak ze względu na interes krajowej dyrekcji propinacyjnej, jako

też ze względu na handel spirytusem, stosunki prawne dzierżawców propinacyi, zagrożonych doniosłym uszczerbkiem majątkowym, oraz interesa konsumentów, którzy płacą za spirytus i tak drożej niż konsumenci innych krajów i nie mogą być oburczani nową opłatą monopolową.

Wobec tego odrębnego stanowiska Galicyi, które winno być uwzględnione już przy rokowaniach rządu austriackiego z Węgrami, przedstawia się kwestya ta jako bardzo nagła i niecierpiąca zwłoki.

P. Ludwik Seeling poparł wywody poprzedniego mowcy i, przedstawiając system poboru opłat propinacyjnych we Węgrzech, wykazał szkodliwość przyjętego w Galicyi systemu, który, nie pozwalając z jednej strony rozwinąć się na wielką skalę krajowemu przemysłowi spirytusowemu, naraża nadto dzierżawców propinacyi i konsumentów na szkodę i, rozdrabniając kraj na małe okręgi propinacyjne, przygłusza zdrową konkurencyę w wyrobie napojów spirytusowych, tak konieczną w każdej gałęzi przemysłu. W tym samym duchu przemawiał p. H. F r i t s c h, wyjaśniając zarazem, że produkcya spirytusu denaturowanego na cele przemysłowe w Galicyi nie może się rozwinąć, wskutek wad przy wymiarze i opłacie akcyzy do tego stopnia, że spirytus obcy coraz więcej w Galicyi wchodzi w używanie.

P. Perlberger wniósł, ażeby ze sprawą w mowie będącą połączyć także dyskusyę o zasadach przyszłego monopolu. Po żywej debacie postanowiono ograniczyć się do akcyi w ramach interesów krajowych o tyle, o ile one nie są zgo-

dne z interesami innych krajów koronnych, sprawę zaś stosunku destylarni spirytusu do monopolu, która w ten sam sposób w całej Austrii unormowaną będzie — traktować później w porozumieniu z interesentami w całej monarchii.

Izba uchwaliła w tej sprawie następujące wnioski:

1. Izba handlowa i przemysłowa w Krakowie uznaje odrębność interesów naszego kraju wobec sprawy monopolu spirytusowego, a to z powodu istnienia wyłącznego prawa propinacyi, wydzierżawionego za czynszem osobom prywatnym i miastom, zwłaszcza zaś potrzebę osobnych norm ku uregulowaniu przyszłych stosunków handlu spirytusem w obrębie praw propinacyjnych, oraz ku ewentualnemu odszkodowaniu uszczerbku, jakiby strony interesowane przez częściowe naruszenie nabytych praw ponieść mogły, jak nie mniej konieczność bezzwłocznej akcji w tym kierunku przy współdziałaniu Izb handlowych we Lwowie i w Brodach, oraz posłów tychże Izb, przedsięwziąć się mających.

2. Ze względu na to, że nagłość sprawy wymaga wdrożenia stosownych środków, tak wobec rządu, jakoteż wobec naszej reprezentacyi w Radzie państwa, jeszcze przed szczegółowem wypracowaniem projektu rządowego, porucza Izba tę sprawę specjalnej komisji, do której z swego łona deleguje: p. Ludwika Seelinga, p. Mauricego Dattnera i p. dr. Artura Benisa, zapraszając zarazem świetne Izby we Lwowie i w Brodach, aby po dwóch swoich delegatów do tej komisji wysłać raczyły.

Komisji tej przysługuje prawo kooptacyi członków sfer interesowanych aż do liczby 10.

3. Członkom komisji, wydelegowanym przez Izbę krakowską, poleca się, aby, w porozumieniu z prezydiami Izb w Krakowie, we Lwowie i w Brodach, przygotowali, w myśl uchwały pod 1, bezzwłocznie memoriał przez Izby krajowe ministrowi skarbu, ministrowi dla Galicyi i namiestnikowi przedłożyć się mający, i zarazem upoważnia się imieniem Izby krakowskiej komisję, aby ten memoriał pisemnie lub osobiście wręczyła wyżej wymienionym przedstawicielom rządu i w stosowny sposób porozumiała się z reprezentantami polskiej delegacyi w Radzie państwa i innych w tej mierze stanowczych czynników.

Relikwidację zamknięć rachunkowych powierzono biuru, otwierając temuż na ten cel kredyt do 100 zfr.

Dr. Weigel zdał sprawę z dotychczasowych kroków Izby, czynionych w sprawie konwencji kolejowej berneńskiej, specyalnie w sprawie bezpośrednich taryf austro-rosyjskich i dopuszczenia spedytorów granicznych do granicznej odprawy celnej na komorach rosyjskich.

Starania Izby tylko częściowy odniosły skutek, gdyż taryfy bezpośrednio będą o pół należytości manipulacyjnej wyższe, niż taryfy z odprawą pośrednią.

Zarazem przedstawił dr. Weigel Izbie wniosek członka, Zygmunta Resza, zdążający ku temu, aby wobec powszechnie uznanych braków konwencji berneńskiej, które się i Galicyi, ska-

zanej swem geograficznem położeniem na handel za granicą (Rosya — Niemcy). ciężko dają we znaki, a których powodu w tem szukać należy, iż konwencya uwzględnia jednostronnie interesa zarządów kolejowych, — wspólnie z innymi Izbami wystarać się w ministerstwie handlu o dopuszczenie do przyszłej międzynarodowej konferencyi kolejowej berneńskiej w r. 1895 nietylko przedstawiciele zarządów dróg żelaznych, ale także i reprezentantów świata przemysłowego i handlowego.

Sprawę tę przekazano biuru do wypracowania odnośnej petycyi i uproszono dr. Weigla, aby jako członek Rady państwa wspólnie z posłem Izby, dr. Rapoportem, sprawę tę w Wiedniu poparł.

Następnie przedstawił dr. Benis wniosek p. Mandla o zniesieniu odpoczynku niedzielnego w dniu 23 grudnia b. r.

Uchwalono ze względu na to, iż dzień 23-ciej grudnia przypada w tym roku na niedzielę i ruch przedświąteczny doznałby, ku niewygodzie publiczności, kupców i przemysłowców, znacznego uszczerbku, zwrócić się do namiestnictwa z prośbą o wyjątkowe uchylenie odpoczynku niedzielnego w d. 23 grudnia b. r.

Dr. Benis odczytał sprawozdanie delegatów Izby na tegoroczny międzynarodowy targ zbożowy w Wiedniu, określające znane stanowisko, jakie zajął targ zbożowy wobec handlu terminowego.

Izba uchwaliła na wniosek członka Zygmunta Resza zwrócić się do rządu z petycją o usta-

wowe uregulowanie tej sprawy przez coroczne wydawanie uzansów handlu terminowego zbożem i mąką w podobny sposób, jak to się dzieje na podstawie jakościowego i ilościowego oszacowania plonów przy dostawach dla wojska. Wystosowanie petycyi poruczono biur, polecając temuż, aby poruszono zarazem sprawę współdziałania interesentów z dziedziny młynarstwa i handlu zbożem w zwołać się mającej za inicjatywę Towarzystw gospodarczych ankiecie.

Sprawozdanie delegata Izby, dr. Mandla, do ankiety kolejowej dla zmiany taryf dla nierogacizny przyjęto do wiadomości.

W końcu uchwaliła Izba przystąpić jako członek wspierający do krakowskiego Towarzystwa opieki nad uwolnionymi więźniami.

POSIEDZENIE

Izby Handlowej i Przemysłowej Krakowskiej

z dnia 8 października 1894 r.

Dnia 8 października odbyło się V zwyczajne publiczne posiedzenie Izby handlowo-przemysłowej w Krakowie. Przewodniczył prezes Teodor Baranowski. Obecnych członków 17.

Przyjęto bez uwag do wiadomości protokół z ostatniego posiedzenia, poczem przystąpiono do wyborów cenzorów bankowych i asesorów sądu handlowego na przyszłe trzechlecie. Sprawę wyborów 12 cenzorów dla działu wekslowego filii banku krajowego w Krakowie postanowiono odroczyć do przyszłego posiedzenia z tego powodu, że w sprawie tej dla kredytu świata handlowego, a zwłaszcza dla przemysłowców i rękodzielników miejscowych nader ważnej, od której odpowiedniego rozwiązania zależy może całe ułożenie się stosunków kredytowych miasta, należałoby się przedtem porozumieć z korporacjami przemysłowymi i rękodzielniczymi, względnie także

z Towarzystwem rolniczym, proponującym również 12 cenzorów.

Dopiero po zbadaniu życzeń kół w wyborze cenzorów bankowych interesowanych, zwłaszcza sfery przemysłowej i rękodzielniczej można sobie będzie stworzyć dokładny obraz stosunków i ułożyć listę cenzorów, odpowiadających załaniu znajomością poszczególnych działów życia gospodarczego i bezstronnością sądu. Ten wniosek członka Zygmunta Szancera i M. Dattnera, poparty przez członka H. Fritscha i Henryka Schwarza, podnoszących doniosłość wyboru cenzorów dla nowej a poważnej instytucji bankowej, wywołał żywą dyskusję, w której prócz wnioskodawców zabierali głos: prezes Teodor Baranowski, Mendelsburg i Ehrenpreis.

Cenzorami dla filii banku austro-węgierskiego w Tarnowie ponownie wybrano ustępujących teraz pp. M. Brandstettera, Jana Breitseera, Leopolda Chodackiego i Dr. Salomona, a nadto pp. Ludwika Kowalskiego i Kamila Bauma. Dla filii tegoż banku w Rzeszowie ponownie wybrano ustępujących w tym roku pp. Henryka Czernego, W. Zbyszewskiego, Ferdynanda Gärtnera, oraz pp. Aleksandra Krauzego, Ignacego Wurma, M. Bucha i Szymona Geschwinda.

Sądowi krajowemu jako handlowemu w Krakowie, uchwalono ponownie przedstawić na asesorów ustępujących teraz pp. Juliusza Epsteina, Juliusza Grosse, Hermana Fritscha, Henryka Schwarza, Józefa Bielaka, Stanisława Szarskiego, Jana Kwiatkowskiego, Alfreda Johna, Jana Fischeira i Wilhelma Merza. W miejsce p. E. Mir-

tenbauma wybrano p. Maurycego Dattnera. Na zastępców zaproponowano pp. Józefa Faltera i Zygmunta Mendelsburga.

Sądowi obwodowemu w Nowym Sączu uchwalono zaproponować w miejsce ustępującego asesora, p. S. Nebenzala. — Sądowi obwodowemu w Rzeszowie zaproponowano w miejsce ustępującego asesora Holzera ponownie p. Holzera, jako zastępców Blumenberga i Gleichera.

Do ankiety kolejowej zwołanej przez dyrekcję kolei państwowych celem ustalenia zasad taryfowania trzody chlewnej, wybrano członka D. Mandla, oraz uchwalono zaproponować tejże dyrekcji zaproszenie do ankiety kilku znaczniejszych krajowych handlarzy i producentów z Galicyi zachodniej.

Sekretaryat zdaje następnie sprawę z czynności biura za czas od ostatniego posiedzenia, podnosząc przytem, iż dzięki gorliwości krajowej dyrekcji skarbu udało się Izbie wdrożyć w całej Galicyi zachodniej rewizyę katastru podatku zarobkowego, dochodowego, połączoną z odpisaniem nieściągalnych a za dawne lata przypisanych podatków.

Starania Izby czynione w ministerstwie handlu w maju br. o zmianę taryfy dla wywozu nierogacizny z zakładów kontumacyjnych w Krakowie i Białym, do Czech Morawy i Śląska, zostały również uwieńczone pomyślnym skutkiem, gdyż związek wschodnio-północno-zachodnich kolei austriackich doniósł Izbie za pośrednictwem tegoż ministerstwa handlu, iż już od 1 listopada br. wejdzie na tych dla Krakowa i Białego decydują-

cych szlakach w życie żądana przez Izbę taryfa półwózowa.

Członek Zygmunt Szancer, jako referent komisji budżetowej, wnosi na udzielenie biuru Izby absolutoryum rachunkowego za rok 1893, co też uchwalono.

Następnie referent Albert Mendelsburg przedkłada projekt budżetu na rok 1895. Budżet zawiera następujące pozycje: Pensye biura i personalu, oraz koszta utrzymywania urzędu marek ochronnych i wzorów przemysłowych 5990 złr. Subwencje na cele przemysłowe 1400 złr., z czego przypada na szkołę przemysłową w Białym 200 w Gorlicach 100. w Nowym Sączu 100, w Starym Sączu 100, Towarzystwo przemysłowe w Białym 200 stypendya dla uczniów szkoły ślusarskiej w Świątnikach 150, Czytelni młodzieży handlowej katolic. „Gwiazda“ 150, Czytelni młodzieży handlowej izraelickiej w Krakowie 150 złr., kwotę 250 złr. zaś zachowano do dyspozycji Izby na cele subwencji w ciągu roku. Nadto uchwalono dla szkoły handlowej w Krakowie subwencję w kwocie 500 złr. Rozliczne inne petycje o subwencje, jako to: prośby o stypendya dla młodzieży, prośby o zasiłki dla młodzieży i przemysłowców zwiedzających wystawę krajową i t. p., musiały być dla braku funduszków uchylone.

Na potrzeby kancelaryjne, bibliotekę, czasopisma i druki 850 złr., na portorya, telegramy i wydatki stemplowe 50 złr., na koszta podróży 300 złr., opał, światło, posługi i posyłki 160 złr., wynagrodzenie za wykazy cłowe i dyurna 200 złr., na statutowy 5% dodatek na fundusz emerytal-

ny 472 złr. 50 ct.; razem 9922 złr. 50 ct. Budżet ten przyjęto. Gdy zaś Izba własnych funduszków nie posiada, a 1% dodatku przynosi, jak uczy doświadczenie ostatnich lat, mniej więcej 3000 złr., uchwalono zaprojektować ministerstwu handlu na pokrycie potrzeb Izby dodatek 3%.

Następnie członek M. Dattner przedstawia Izbie prośbę fabrykantów wódek i likierów w okręgu Izby o poruszenie w ministerstwie skarbu potrzeby zmian § 3 ustawy z dnia 18 czerwca 1894 l. 121 D. p. p., oraz rozporządzenia wykonawczego z dnia 10 lipca 1894, l. 144, D. p. p., które to ustawy dotyczą zgłaszania zawartości alkoholowej wódek i likierów wysyłanych do Węgier.

Zgłoszenia te, które w zastosowaniu do fabrykowanych w okręgu Izby likierów już $1\frac{1}{2}$ % różnicę w zgłoszeniu zawartości alkoholowej karzą jako ciężkie przestępstwo skarbowe i nakładają na strony obowiązek zgłaszania ruty kolejowej, po której towar idzie na miejsce konsumpcyi, są dla tutejszego przemysłu, kwitnącego od dawna, zwłaszcza w okolicach Białej i Wieliczki, bardzo uciążliwe i równają się prawie zamknięciu Węgier dla tych wyrobów. Szkodliwość tych norm, postanowionych jedynie w celu obrachunku podatku spirytusowego pomiędzy Węgrami a Austryą, mogłaby być choć w części usunięta, gdyby:

1) Posunięto granicę w różnicy zgłoszenia na 4 albo na 5 stopni alkoholometru tak, aby zawartość spirytusowa mogła być stwierdzoną tym przyrządem, a zmusna analiza każdej przesyłki

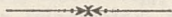
aparatem Rorbecha trwająca przy każdym naczyniu ³/₄ godziny. stała się zbędną.

2) Gdyby deklaracje całej ruty, w praktyce bardzo uciążliwe, zastąpiono deklaracją linii, na której znajduje się stacya, przyjmująca przesyłkę.

3) Gdyby ulgi przyznane przesyłkom we flaszkach i baniach zostały rozciągnięte do małych baryłek, jako tego sposobu opakowania, który jest u nas praktykowany.

Izba uchwaliła sprawę tę poprzeć w ministerstwie i poleciła biuru wypracować odnośną petycję.

Na tem posiedzenie dla spóźnionej pory przerwano.

Nakładem Izby Handlowej i Przemysłowej krakowskiej.

WYDZIAŁ DZIENNIKARSKI DOKŁADY I ZAPISY POSIEDZEŃ
CZCIONKAMI DRUKARNI ZWIĄZKOWEJ W KRAKOWIE

pod zarządem A. Szyjewskiego;

POSIEDZENIE

Izby Handlowej i Przemysłowej Krakowskiej

z dnia 6 listopada 1894 r.

Dniu 6 listopada odbyło się posiedzenie Izby handlowo przemysłowej w Krakowie. Przewodniczył p. Mendelsburg. Było obecnych 22 członków.

P. Dattner, który brał udział w jesiennej sesji rady kolejowej, uwiadomił, iż generalna dyrekcya kolei państwowych, ulegając prośbom sfer interesowanych ruchem na linii Kraków — Tarnów—Nowy Sącz, zgodziła się w zasadzie na utrzymanie przez jesień i zimę tak zwanego pociągu sezonowego, który umożliwi w przeciągu jednego dnia przejazd tam i napowrót na szlaku Kraków—Nowy Sącz. Gdy, wedle wyjaśnień generalnej dyrekcji, sprawa ta zależy w pierwszej linii od krakowskiej dyrekcji ruchu, postanowiła Izba handlowa zwrócić się w tej mierze do dyrektora, Wiktora Koloszwarego, z prośbą o poparcie czynionych w tej sprawie kroków.

Następnie zawiadamia referent Izbę, że generalna dyrekcya zgodziła się w zasadzie na nowy

dzienny pociąg pospieszny na szlaku Lwów — Wiedeń. Pociąg ten wyjeżdżać będzie z Wiednia rano o godzinie 7 minut 40, a stawać we Lwowie o godzinie 8 minut 23 wieczór; w kierunku odwrotnym opuszcza Lwów o godzinie 8 minut 43 rano, staje w Krakowie o godzinie 2 minut 25 w południe, a przybywa do Wiednia o godzinie 9 minut 25 wieczorem.

P. Mendelsburg donosi Izbie, iż p. Edmund Schmeja członek Izby oraz właściciel fabryki maszyn w Białym, złożył z powodu braku zdrowia mandat, co Izba do wiadomości przyjmuje, powołując w jego miejsce obecnego na sesyi p. Ludwika Seelinga de Saulenfeld, dyrektora zakładów fabrycznych w Izdebniku.

Wybory cenzorów dla filii Banku krajowego w Krakowie, oraz dla filii Banku austro-węgierskiego w Krakowie i Rzeszowie dały następujący rezultat:

Bankowi krajowemu zaproponowano pp.: Stanisława Rehmana, Eugeniusza Reiner (Andrzej Schulz), Józefa Rudnickiego, H. Landaua, Zygmunta Resza, Feliksa Lorda, Juliusza Grossego, Władysława Kaczmarskiego, S. Rättermanna, Leonarda Muranyiego, Tadeusza Epsteina i Józefa Faltera (firma Dattner et Falter Kraków).

Filii Banku austro-węgierskiego w Krakowie ponownie przedstawiono następujących cenzorów: pp.: Henryka Schwarza, Judę Birnbauma, Władysława Fischera i Marka Schönfelda.

Na zastępców przedstawiono pp.: M. Dattnera i Wandalina Beringera.

Filii tegoż Banku w Rzeszowie przedstawiono pp.: dr. Stanisława Jabłońskiego i Szymona Münza.

W sprawie monopolu spirytusowego komitet, wybrany przez koła interesentów galicyjskich, przedłożył Izbie krakowskiej petycję, prosząc poddanie tej sprawy publicznej dyskusyi i wdrożenie stosownej akeji.

Referent tej sprawy Dattner przedstawił rozwój stosunków spirytusowych w kraju w odniesieniu do państwowych opłat spożywczych wprowadzonych państwową ustawą z roku 1888, oraz do krajowych opłat konsumcyjnych, wprowadzonych ustawami krajowemi z roku 1891 i 1894. Mowca wykazał, że wskutek poboru opłat krajowych, oraz wskutek istniejącego do roku 1910 prawa propinacyi wywołuje się ogromne podrożenie ceny napojów spirytusowych przez to, że konsument krajowy opłacać musi pośrednio nie tylko wartość spirytusu, podatek państwowy w kwocie 35 złr. od hektolitra spirytusu kontengsowego i podatki spożywcze krajowe, ale na niego spada także w Galicyi prawie cały ciężar czynszu dzierżawnego, opłacanego za dzierżawę prawa propinacyi w dyrekeji funduszu propinacyjnego przez prywatnych dzierżawców i miasta w łącznej sumie przeszło 4¹/₂ miliona. Wskutek tego istnienia prawa propinacyi, które cenę hektolitra 100ⁿ spirytusu podraża w Galicyi blisko o 40 złr. w stosunku do innych krajów koronnych, wymaga kwestya monopolowa w Galicyi całkiem odrębnego traktowania tak ze względu na interes krajowej dyrekeji propinacyjnej, jako

też ze względu na handel spirytusem, stosunki prawne dzierżawców propinacyi, zagrożonych doniosłym uszczerbkiem majątkowym, oraz interesa konsumentów, którzy płacą za spirytus i tak drożej niż konsumenci innych krajów i nie mogą być oburczani nową opłatą monopolową.

Wobec tego odrębnego stanowiska Galicyi, które winno być uwzględnione już przy rokowaniach rządu austriackiego z Węgrami, przedstawia się kwestya ta jako bardzo nagła i niecierpiąca zwłoki.

P. Ludwik Seeling poparł wywody poprzedniego mowcy i, przedstawiając system poboru opłat propinacyjnych we Węgrzech, wykazał szkodliwość przyjętego w Galicyi systemu, który, nie pozwalając z jednej strony rozwinąć się na wielką skalę krajowemu przemysłowi spirytusowemu, naraża nadto dzierżawców propinacyi i konsumentów na szkodę i, rozdrabniając kraj na małe okręgi propinacyjne, przygłusza zdrową konkurencyę w wyrobie napojów spirytusowych, tak konieczną w każdej gałęzi przemysłu. W tym samym duchu przemawiał p. H. F r i t s c h, wyjaśniając zarazem, że produkeya spirytusu denaturowanego na cele przemysłowe w Galicyi nie może się rozwinąć, wskutek wad przy wymiarze i opłacie akcyzy do tego stopnia, że spirytus obcy coraz więcej w Galicyi wchodzi w używanie.

P. Perlberger wniósł, ażeby ze sprawą w mo-
wie będącą połączyć także dyskusyę o zasadach
przyszłego monopolu. Po żywej debacie posta-
nowiono ograniczyć się do akcyi w ramach inte-
resów krajowych o tyle, o ile one nie są zgo-

dne z interesami innych krajów koronnych, sprawę zaś stosunku destylarni spirytusu do monopolu, która w ten sam sposób w całej Austrii unormowaną będzie — traktować później w porozumieniu z interesentami w całej monarchii.

Izba uchwaliła w tej sprawie następujące wnioski:

1. Izba handlowa i przemysłowa w Krakowie uznaje odrębność interesów naszego kraju wobec sprawy monopolu spirytusowego, a to z powodu istnienia wyłącznego prawa propinacyi, wydzierżawionego za czynszem osobom prywatnym i miastom, zwłaszcza zaś potrzebę osobnych norm ku uregulowaniu przyszłych stosunków handlu spirytusem w obrębie praw propinacyjnych, oraz ku ewentualnemu odszkodowaniu uszczerbku, jakoby strony interesowane przez częściowe naruszenie nabytych praw ponieść mogły, jak nie mniej konieczność bezzwłocznej akcyi w tym kierunku przy współdziałaniu Izb handlowych we Lwowie i w Brodach, oraz posłów tychże Izb, przedsięwziąć się mających.

2. Ze względu na to, że nagłość sprawy wymaga wdrożenia stosownych środków, tak wobec rządu, jakoteż wobec naszej reprezentacyi w Radzie państwa, jeszcze przed szczegółowem wypracowaniem projektu rządowego, porucza Izba tę sprawę specjalnej komisji, do której z swego łona deleguje: p. Ludwika Seelinga, p. Maurycego Dattnera i p. dr. Artura Benisa, zapraszając zarazem świetne Izby we Lwowie i w Brodach, aby po dwóch swoich delegatów do tej komisji wysłać raczyły.

Komisji tej przysługuje prawo kooptacji członków sfer interesowanych aż do liczby 10.

3. Członkom komisji, wydelegowanym przez Izbę krakowską, poleca się, aby, w porozumieniu z prezydiami Izb w Krakowie, we Lwowie i w Brodach, przygotowali, w myśl uchwały pod 1, bezzwłocznie memoriał przez Izby krajowe ministrowi skarbu, ministrowi dla Galicyi i namiestnikowi przedłożyć się mający, i zarazem upoważnia się imieniem Izby krakowskiej komisję, aby ten memoriał pisemnie lub osobiście wręczyła wyżej wymienionym przedstawicielom rządu i w stosowny sposób porozumiała się z reprezentantami polskiej delegacji w Radzie państwa i innych w tej mierze stanowczych czynników.

Relikwidację zamknięć rachunkowych powierzono biur, otwierając temuż na ten cel kredyt do 100 złr.

Dr. Weigel zdał sprawę z dotychczasowych kroków Izby, czynionych w sprawie konwencji kolejowej berneńskiej, specjalnie w sprawie bezpośrednich taryf austro-rosyjskich i dopuszczenia spedytorów granicznych do granicznej odprawy celnej na komorach rosyjskich.

Starania Izby tylko częściowy odniosły skutek, gdyż taryfy bezpośrednie będą o pół należytości manipulacyjnej wyższe, niż taryfy z odprawą pośrednią.

Zarazem przedstawił dr. Weigel Izbie wniosek członka, Zygmunta Resza, zdążający ku temu, aby wobec powszechnie uznanych braków konwencji berneńskiej, które się i Galicyi, ska-

zanej swem geograficznem położeniem na handel za granicą (Rosya — Niemcy), ciężko dają we znaki, a których powodu w tem szukać należy, iż konwencya uwzględnia jednostronnie interesa zarządów kolejowych, — wspólnie z innymi Izbami wystarać się w ministerstwie handlu o dopuszczenie do przyszłej międzynarodowej konferencyi kolejowej berneńskiej w r. 1895 nietylko przedstawiciele zarządów dróg żelaznych, ale także i reprezentantów świata przemysłowego i handlowego.

Sprawę tę przekazano biuru do wypracowania odnośnej petycyi i uproszono dr. Weigla, aby jako członek Rady państwa wspólnie z posłem Izby, dr. Rapoportem, sprawę tę w Wiedniu poparł.

Następnie przedstawił dr. Benis wniosek p. Mandla o zniesieniu odpoczynku niedzielnego w dniu 23 grudnia b. r.

Uchwalono ze względu na to, iż dzień 23-ciu grudnia przypada w tym roku na niedzielę i ruch przedświąteczny doznałby, ku niewygodzie publiczności, kupców i przemysłowców, znacznego uszczerbku, zwrócić się do namiestnictwa z prośbą o wyjątkowe uchylenie odpoczynku niedzielnego w d. 23 grudnia b. r.

Dr. Benis odczytał sprawozdanie delegatów Izby na tegoroczny międzynarodowy targ zbożowy w Wiedniu, określające znane stanowisko, jakie zajął targ zbożowy wobec handlu terminowego.

Izba uchwaliła na wniosek członka Zygmunta Resza zwrócić się do rządu z petycją o usta-

wowe uregulowanie tej sprawy przez coroczne wydawanie uzansów handlu terminowego zbożem i mąką w podobny sposób, jak to się dzieje na podstawie jakościowego i ilościowego oszacowania plonów przy dostawach dla wojska. Wystosowanie petycji [poruczono biuru, polecając temuż, aby poruszono zarazem sprawę współdziałania interesentów z dziedziny młynarstwa i handlu zbożem w zwołać się mającej za inicjatywą Towarzystw gospodarczych ankiecie.

Sprawozdanie delegata Izby, dr. Mandla, do ankiety kolejowej dla zmiany taryf dla nierogacizny przyjęto do wiadomości.

W końcu uchwaliła Izba przystąpić jako członek wspierający do krakowskiego Towarzystwa opieki nad uwolnionymi więźniami.

Nakładem Izby Handlowej i Przemysłowej krakowskiej.

CZCIONKAMI DRUKARNI ZWIĄZKOWEJ W KRAKOWIE

pod zarządem A. Szyjewskiego;

POSIEDZENIE

Izby Handlowej i Przemysłowej Krakowskiej z dnia 31 grudnia 1894 r.

Dnia 31 go grudnia 1894 roku odbyła Izba handlowa i przemysłowa w Krakowie VIII publiczne posiedzenie w obecności delegata p. Kazimierza Laskowskiego. Przewodniczył prezes Teodor Baranowski. Obecnych członków 12 tu.

Uchwalono przyjąć do wiadomości podanie protokolanta Michała Pieterkiewicza, który, licząc niedługo 80 lat, wniósł z powodu podeszłego wieku prośbę o przeniesienie go w stały stan spoczynku. Izba, uznając długoletnią pracę swego urzędnika i jego sędziwą starość, uchwaliła przychylić się do jego prośby i uwzględnić brakujące mu jeszcze do pełnej emerytury $1\frac{3}{4}$ roku służby, wyznaczając mu całą roczną emeryturę w kwocie 800 złr.

Zarazem upoważniono biuro Izby, aby z trzech ubiegających się dotąd kandydatów na opróżnione miejsce urzędnika manipulacyjnego, przyjęło

najodpowiedniejszego i najchlubniejszym świadectwem się wykazującego — jako dyurnistę na próbną praktykę i w stosownym czasie zdało sprawę z jego kwalifikacyi celem ustalenia go na posadzie.

Będące na porządku dziennym sprawozdania komisji spirytusowej i delegatów do Rady kolejowej państwa i kraju, jak niemniej dodatkowy wybór asesorów handlowych dla sądów obwodowych w Nowym Sączu i w Tarnowie, i sprawę wiecu Izb handlowych w Libercu (Reichenberg) odroczone do najbliższego posiedzenia, nie chcąc tych spraw traktować w tak szczupłym gronie. Z tej samej przyczyny ograniczyła się także Izba do załatwienia na tem samym posiedzeniu koniecznych tylko spraw bieżących.

Delegatem Izby do Wydziału nowo utworzonej szkoły kowalskiej w Sułkowiecach, wybrano na przeciąg lat trzech p. Wandalina Beringera, a na prośbę tej szkoły o udzielenie stypendyów dla majstrów uchwalono porozumieć się z namiestnictwem co do użycia na ten cel kwoty 300 złr., złożonej swego czasu przez Izbę na subwencyę z powodu budowy gmachu tej szkoły, którą to kwotę Wydział krajowy zwrócił następnie Izbie jako depozyt do właściwego w swoim czasie użytku.

Podanie pewnej firmy w Krakowie o wydanie opinii co do dopuszczalnej ilości sporyszu w życie dla dostaw wojskowych przekazano komisji, celem zasiągnięcia opinii znawców młynarzy i lekarzy wojskowych.

B nr u Izby oraz radcy Beringerowi oddano do załatwienia sprawę sporu patentowego o wyrób dachówek z masy betonowej.

W sprawie polecenia ministerstwa handlu o wydanie opinii c. do przemiany spółki handlowej Mac. Garvey i Bergheim w Towarzystwo akcyjne z kapitałem 10.000 000 koron, celem eksploatacji podkarpackich terenów naftowych, postanowiono na wniosek wiceprezesa Mendelsburga zasięgnąć fachowej opinii Towarzystwa naftowego i polecono biur u opinię tę wraz z wnioskami i elaboratem przedstawić na najbliższej sesji.

W końcu uchwalono poprzeć w dyrekcji kolei państwowych w Wiedniu podanie interesentów z okolicy Bobowej, o utworzenie w miasteczku samem przystanku kolei państwowej.

Dr. Weigel po laje do wiadomości rozporządzenie prezydyum sądu krajowego wyższego w Krakowie z dnia 4 grudnia 1894 roku L. 8128, którem prezydyum to na wniosek Izby zarządziło gruntowną rewizję rejestru firm handlowych w Krakowie, Tarnowie, Rzeszowie, Jaśle, Nowym Sączu i Wadowicach, i poleciło zarazem podwładnym sobie sądom, aby w sprawach o zarejestrowanie i wykreślanie firm postępowały z największym pospiechem.

Prezes Baranowski, zamykając posiedzenie, zwrócił się z krótką przemową do obecnego p. delegata namiestnictwa, i dziękując mu za życzliwość, okazywaną wielokrotnie Izbie i jej członkom w ciągu roku, podniósł czynne i gorliwe zainteresowanie się p. delegata wszystkim,

co dotyczy krajowego handlu i przemysłu, oraz jego żywy udział w pracach Izby, stojącej na straży krajowych interesów i zakończył prośbą, aby p. delegat i w nowym roku posiedzenia i prace Izby życzliwym współudziałem zaszczycać raczył.

Nakładem Izby Handlowej i Przemysłowej krakowskiej.

CZCIONKAMI DRUKARNI ZWIĄZKOWEJ W KRAKOWIE

pod zarządem A. Szyjewskiego.

